

Den nævnte Bestemmelse i Arbejdsløshedslovens § 23, Stk. 4, fremtræder i det væsentlige som en Undtagelsesbestemmelse, der kun benyttes, hvor der foreligger særlige Omstændigheder, og giver derhos ikke nogen Hjemmel til at paalægge Arbejdsgiverne at deltage i eventuelle Kontrolforanstaltninger. Kontrol, der kræver Deltagelse af Arbejdsgiverne, vil derfor kun kunne gennemføres, hvor disse frivillig indgaar paa at yde deres Medvirken.

I Overensstemmelse med Udvalgets Bænkning foreslaas der i Stedet for denne begrænsede Regel som § 23 A indført Bestemmelser, hvorefter Reglen om Arbejdsdirektørens Adgang til at kræve yderligere Kontrolregler indført i en Kasse eller en Del af en Kasse fremtræder som en *almindelig* Regel, og hvorefter der gives Arbejdsdirektøren Hjemmel til at paalægge Arbejdsgiverne inden for vedkommende Arbejdsomraade at medvirke til Kontrollens Gennemførelse. Det paalægges derhos Arbejdsdirektøren til Stadighed at have Opmærksomheden henledt paa Spørgsmaalet om Indførelse af supplerende Kontrolforanstaltninger, hvorhos det — ud over hvad der er foreslaaet af Udvalget — udtrykkelig udtales, at det paahviler Arbejdsdirektøren at drage Omsorg for, at de anerkendte Arbejdsløshedskasser er undergivet en betryggende Kontrol med Henblik paa at forhindre Misbrug af Arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Det er endvidere i Lovforslaget nærmere angivet, hvorledes saadanne supplerende Kontrolforanstaltninger kan gennemføres paa visse Arbejdsomraader med et begrænset Antal Arbejdspladser eller en vis sluttet Kreds af Arbejdsgivere.

Uden for de fornævnte Omraader foreslaas det at paalægge Arbejdsanvisningskontorerne efter Arbejdsdirektørens Anvisning og under hans Tilsyn — i det Omfang, det maa anses for hensigtsmæssigt og nødvendigt — ved Henvendelse til Arbejdsgivere at foretage en stikprøvevis Undersøgelse af, hvorvidt Lønmodtagere har oppebaaret Understøttelse samtidig med at have haft Arbejde. Kontorerne Forespørgsler kan begrænses til Lønmodtagere af bestemte Kategorier, saaledes at man faar Mulighed for at sætte ind netop paa de Omraader, hvor Kontrollen kan have Værdi, uden at Administrationsapparatet bliver større end strengt nødvendigt.

Det foreslaas at paalægge de kommunale Beskæftigelsesudvalg den samme Pligt for deres Omraader, uden at det dog herved

udelukkes, at Arbejdsanvisningskontorerne efter Aftale med vedkommende Udvalg foretager Undersøgelser ud over den Kommune, hvor Kontoret er beliggende, forsaavidt en saadan Undersøgelse maa anses for hensigtsmæssig.

For at Arbejdsdirektoratet kan følge Udviklingen paa det heromhandlede Omraade, foreslaas det, at de kommunale Beskæftigelsesudvalg aflægger en aarlig Beretning til Anvisningskontorerne, og at disse atter giver Indberetning til Direktoratet saavel om Kontorerne egen Virksomhed i den heromhandlede Henseende som om den Virksomhed, der er udøvet af de under Kontorets Omraade hørende kommunale Beskæftigelsesudvalg.

Endelig foreslaas der Regler om Anke til Arbejds- og Socialministeriet af Arbejdsdirektørens Beslutninger om yderligere Kontrolregler samt om Bødestraf for Arbejdsgiveres Forsømmelighed med Hensyn til deres Pligt til at deltage i yderligere Kontrolforanstaltninger eller til at give Svar paa Henvendelser fra Arbejdsanvisningskontorer eller Beskæftigelsesudvalg.

Til § 6.

Efter at Beskæftigelsesloven (Lov Nr. 169 af 30. Marts 1946 om Iværksættelse af offentlige Arbejder m. v. og Beskæftigelse af arbejdsløse) har ophævet de i Arbejdsløshedslovens § 31 indeholdte Bestemmelser om Nødhjælpsarbejder, har kun § 31, Stk. 3 og Stk. 4 bevaret deres Gyldighed. Der gives her Regler om Sammensætningen af Arbejds- og Socialministeriets Arbejdsudvalg, der bestaar af 15 Medlemmer, og hvis Hovedopgave var at træffe Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt et Arbejde kunde anerkendes som Nødhjælpsarbejde i Henhold til de nævnte nu bortfaldne Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven. Ved Siden heraf har Udvalget nu den i § 17, Stk. 1, Nr. 1, sidste Punktum, indeholdte Arbejdsopgave, idet det her bestemmes, at de nærmere Regler om, hvorvidt en Arbejdsløshedskasse kan holdes aaben under Strejke eller Lockout, fastsættes for 3 Aar ad Gangen af Arbejds- og Socialministeren efter Forhandling med Arbejds- og Socialministeriets Arbejdsudvalg.

Da det imidlertid — efter at Arbejdsudvalgets Hovedfunktion som foran angivet er bortfaldet — ikke kan anses for rimeligt at opretholde Arbejdsudvalget alene til at bestride den Udvalget i Henhold til § 17, Stk. 1, Nr. 1, paahvilende Opgave, stilles der